

Jeg mærkede RLS, da jeg var omkring 9-10 år gammel. Jeg græd mange nætter i min barndom, en særlig oplevelse jeg husker, var en lejrskole, hvor jeg græd, fordi jeg havde urolige ben, der ingen der forstod hvorfor, og jeg blev mødt af vrede voksne, fordi jeg ikke kunne sove. Jeg var nødt til at gå nogle ture sent på aftenen/natten. Det gjorde min lejrtur med de andre børn værre, fordi jeg ikke kunne fald til ro de samme aktiviteter de andre lavede.